

РЕШЕНИЕ

№ 7739

гр. София, 09.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 26.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Калина Арнаудова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **317** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 233 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба с вх. № 780 от 11.01.2013 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от Ж. С. И. срещу заповед рег. № з-993 от 13.11.2012 г., издадена от началник сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ към 01 Районно управление „Полиция“ (РУП) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на оспорващия е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца, на основание чл. 224, ал. 2, т. 1, 2 и 3 от ЗМВР, във връзка с чл. 227, ал. 1, т. 6 от Правилника за прилагане на ЗМВР (ППЗМВР), считано от връчване на заповедта.

Оспорващия, лично и чрез процесуалния си представител, навежда доводи за незаконосъобразност на процесната заповед, като издадена от некомпетентен орган, при съществени нарушения на административно-производствените правила, в противоречие с материалния закон и несъответстваща на целта на закона, по съображения подробно изложени в депозираната пред съда жалба и в представени по делото писмени бележки. Претендира отмяна на заповедта и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – Началник сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ към 01 Районно управление „Полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли за нейното

отхвърляне.

Административен съд София – град, Първо отделение, 42 – ри състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната в настоящото производство заповед рег. № з-993 от 13.11.2012 г., издадена от началник сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ („П.“) към 01 РУП при СДВР – Е. С., на старши инспектор Ж. С. И., началник на 01 група на сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ към 01 РУП при СДВР, категория В, е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца, на основание чл. 224, ал. 2, т. 1, 2 и 3 от ЗМВР, във връзка с чл. 227, ал. 1, т. 6 от Правилника за прилагане на ЗМВР (ППЗМВР), считано от връчване на заповедта.

В мотивите на оспорената заповед е изложено, че в периода от 29.05.2012 г. до 12.11.2012 г. И. не е упражнил контрол по спазването на указанията от прокуратурата срокове по преписки: вх. № 18802/12 г. по описа на 01 РУП-СДВР и пр. пр. № 17896/12 г. на СРП; от 21.06.2012 г. до 16.10.2012 г. по преписка вх. № 4670/12 г. по описа на 01 РУП-СДВР и пр. пр. № 4992/11 г. на СРП; от 29.05.2012 г. до 12.10.2012 г. по преписка вх. № 17584/12 г. по описа на 01 РУП-СДВР и пр. пр. № 13476/12 г. на СРП; от 02.07.2012 г. до 12.10.2012 г. по преписка вх. № 22400/12 г. по описа на 01 РУП-СДВР и пр. пр. № 19426/12 на СРП. Изложено е, че в посочения период И. е бил само 10 дни в отпуск, като този и други сочени от него аргументи, че част от преписките не са резолирани до него и е имал наблюдение върху тях са неоснователни, тъй като той е длъжен да контролира изпълнението на ежедневните планове от изпълнителския състав и този начин е невъзможно да не е знаел за задачите по преписките. Той предоставя преписките срещу подпис на подчинените му служители, планира и ръководи дейността на групата и лично участва в изпълнението на задачите, съгласно специфичната му длъжностна характеристика, рег. № я 16242 от 22.07.2011 г. на СДВР. Всички посочени преписки са върнати от прокуратурата за допълнителна проверка и в този процес те са резолирани за И., но въпреки това отново са просрочени. Тези писмени доказателства опровергават тезата на И., че не е бил запознат с работата по преписките. Посочено е, че описаното поведение на И. представлява дисциплинарно нарушение по чл. 227, ал. 1, т. 6 от ППЗМВР, изразяващо се в неупражнен контрол върху подчинени служители, вследствие на което са просрочени четирите преписки, за което се предвижда наказание „порицание“. Изложено е, че заповедта е издадена след запознаване с материалите и резултатите от извършената проверка и приети писмени обяснения на служителя рег. № 36178 от 07.11.2012 г. по описа на 01 РПУ на СДВР, които са оценени като неаргументирани, без доказателства за обективни причини, оправдаващи действията на служителя. Прието е за установено, че И. е допуснал дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 224, ал. 2, т. 1, 2 и 3 от ЗМВР. Заповедта е връчена на И. на 13.11.2012 г.

По делото са представени придружителни писма от Софийска районна прокуратура (СРП) до началника на 01 РУП – СДВР, с които са изпратени посочените в заповедта четири броя преписки за проверка, както следва: вх. № 18802/12 г. по описа на 01 РУП-СДВР и пр. пр. № 17896/12 г. на СРП – постъпила на 05.06.2012 г.; вх. № 4670/12 г. по описа на 01 РУП-СДВР и пр. пр. № 4992/11 г. на СРП – постъпила на 21.06.2012 г.; вх. № 17584/12 г. по описа на 01 РУП-СДВР и пр. пр. № 13476/12 г. на СРП –

постъпила на 26.05.2012 г.; вх. № 22400/12 г. по описа на 01 РУП-СДВР и пр. пр. № 19426/12 на СРП – постъпила на 02.07.2012 г. Върху тях са поставени резолюции на началник на 01 РУП – СДВР и/или началник сектор „П.“. С последните преписките са резолирани за „г-жа С.“ и/или за „г-н М. – за проверка и доклад“, като е определен съответен срок за това. Липсват данни при получаването им от СРП приписките да са доведени до знанието на И..

Във връзка с първата посочена в заповедта преписка вх. № 18802/12 г. по описа на 01 РУП-СДВР и пр. пр. № 17896/12 г. на СРП от прокурор в СРП е изпратено писмо до началника на 01 РУП – СДВР, с резолюция от 31.10.2012 г. от началник 01 РУП – СДВР „г-жа С.“ и резолюция от нея до оспорващия от същата дата – „за проверка и доклад“. В представената по делото извадка от Информационна система „РПУ – Класифицирана информация към 13.11.2012 г. за преписката (относно посочения в заповедта период 29.05.2012 г. - 12.11.2012 г.) е отразено, че е предадена на И. на 01.11.2012 г., като в същото време е отразено, че се намира във В. Т. М. от посочената дата.

Във връзка втората посочена в заповедта преписка вх. № 4670/12 г. по описа на 01 РУП-СДВР и пр. пр. № 4992/11 г. на СРП от прокурор в СРП е изпратено писмо до началника на 01 РУП – СДВР, с резолюция от 01.11.2012 г. от началник 01 РУП – СДВР „г-жа С. – проверка и вземане на мерки“ и резолюция от нея до оспорващия от същата дата – „за проверка и доклад от ОР в срок“. В представената по делото извадка от Информационна система „РПУ – Класифицирана информация към 13.11.2012 г. за преписката (относно посочения в заповедта период 21.06.2012 г. - 16.10.2012 г.) липсват данни същата да е била предавана на оспорващия в периода. Посочено е, че същата му е предадена на 11.02.2011 г., върната на 12.05.2011 г. и предадена на 17.11.2011 г. – дати извън посочения в заповедта период на неупражняване на контрол от страна на И..

Във връзка с третата посочена в заповедта преписка вх. № 22400/12 г. по описа на 01 РУП-СДВР и пр. пр. № 19426/12 на СРП от прокурор в СРП е изпратено писмо до началника на 01 РУП – СДВР, с резолюция от 29.10.2012 г. от началник 01 РУП – СДВР „г-жа С.“ и резолюция от нея до оспорващия от същата дата – „за изпълнение от ОР в срок“. В представената по делото извадка от Информационна система „РПУ – Класифицирана информация към 13.11.2012 г. за преписката (относно посочения в заповедта период 02.07.2012 г. - 12.10.2012 г.) липсват данни същата да е била предавана на оспорващия в периода.

Във връзка с четвъртата посочена в заповедта преписка вх. № 17584/12 г. по описа на 01 РУП-СДВР и пр. пр. № 13476/12 г. на СРП от прокурор в СРП е изпратено писмо до началника на 01 РУП – СДВР, с резолюция от 29.10.2012 г. от началник 01 РУП – СДВР „г-жа С.“ и резолюция от нея до оспорващия от същата дата – „за изпълнение от ОР в срок“. В представената по делото извадка от Информационна система „РПУ – Класифицирана информация към 13.11.2012 г. за преписката (относно посочения в заповедта период 29.05.2012 г. - 12.10.2012 г.) липсват данни същата да е била предавана на оспорващия в периода.

По делото е представена покана за даване на писмени обяснения от началник сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ към 01 РУП при СДВР, връчена на Ж. С. И. на 06.11.2012 г. В поканата са посочени четирите преписки и е изложено, че от страна на И. не е извършен контрол на подчинените му служители – дисциплинарно нарушение по чл. 227, ал. 1, т. 6 от ППЗМВР, в следствие на което са

просрочени четирите преписки. на И. е даден срок до 15.30 часа на 07.11.2012 г. да представи писмените си обяснения, в които да отговори защо не е извършил необходимите действия по посочените преписки в указания срок.

На 07.11.2012 г. от страна на И. са депозираны писмени обяснения, в които същият е посочил, че съгласно разпореждане на началника на 01 РУП – СДВР са определени длъжностните лица, които да се разпореждат както по ежедневния контрол, така и за определяне на сроковете на получените преписки, като тази функция е вменена на зам. началника и началниците на сектори. Изпълнявайки длъжността „началник група” той няма пряко отношение към определяне на сроковете за отработване на преписките, а само по непосредствения контрол за изпълнение на поставените резолюции, съответно от началника на РУП и началника на сектора. Цитираните в поканата четири преписки са с резолюции от началника на РУП за г-жа С., която ги е разпределила директно на г-н В. М. – за проверка. Във времето в което ОР М. е следвало да отработи преписките, същият е бил продължително време в болнични. При така резолираните и предадени преписки без негово знание, същите не могат да се контролират от него и би следвало това да е осъществено от началника на сектор „П.”, който ги е резолирал директно на оперативен работник от групата, под прякото наблюдение на зам. началника на РУП.

Представена е заповед № з-993 от 30.12.2010 г. издадена от началник на 01 РУП – СДВР, съгласно т. 2 от която ежедневният контрол по приемането, завеждането, движението и отработването на получените заявителски материали, както и спазването на законоустановените срокове е възложено на зам. началника на 01 РУП – СДВР. Съгласно т. 3.1. от заповед № з-177 от 30.03.2011 г. на началника на 01 РУП – СДВР в началото на следващия месец техническият сътрудник от звено АОИС предоставя на зам. началника на 01 РУП – СДВР справка за просрочени преписки, невъведени карти и такива с неточности за информация за контрол.

Като доказателство по делото са приета специфична длъжностна характеристика за длъжността началник на група в сектор „П.” в РУП – СДВР, заемана от оспорващия и протокол с рег. № 13330 от 18.04.2012 г., с който оспорващия е декларирал, че е запознат с длъжностната характеристика и с други посочени в протокола актове.

По делото е представена служебна бележка издадена на 08.01.2013 г. от ВНД началник група „Човешки ресурси“ в 03 сектор на отдел „Човешки ресурси“ СДВР, в която е посочено, че Е. Г. С. – П. е назначена на длъжност началник сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ в 01 РУП при СДВР с министерска заповед рег. № К – 3393 от 21.03.2012 г., като до настоящия момент изпълнява същата длъжност. Представена е и заповед рег. № К – 3393 от 21.03.2012 г. издадена от министъра на вътрешните работи, видно от която Е. Г. С. е назначена на длъжност началник сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ към 01 РУП при СДВР.

Съгласно заповед вх. № Я 50246 от 09.11.2012 г. по описа на СДВР издадена от министъра на вътрешните работи за изменение на заповед рег. № К-4151 от 15.04.2010 г., на осн. чл. 21, т. 4а и т. 11а от ЗМВР във вр. с чл. 159в, ал. 2 от ППЗМВР са закрити 01 и 02 група от сектор „Противодействие на икономическата престъпност”, 01 РПУ, като е съкратен щата и щатните бройки са включени в резерва на министерството.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София – град, Първо отделение, 42 – ри състав направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата, предмет на настоящото производство е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 АПК преклузивен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на жалбата:

При извършената на основание чл. 168 от АПК служебна проверка, досежно законосъобразността на оспорената заповед на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган – началник сектор „П.“ към 01 РУП при СДВР, съобразно правомощията му по чл. 228, т. 4 от ЗМВР, предвид вида на наказанието – “порицание” по чл. 226, ал. 1, т. 3 от същия закон. Заповедта е издадена в срока по чл. 225 от ЗМВР и при спазване на административно-производствените правила. Същата обаче е издадена в нарушение на материалния закон, което налага отмяната ѝ.

Съгласно чл. 238а ППЗМВР, при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение, за което се налага дисциплинарно наказание „порицание” не е задължително издаването на заповед за образуване на производството. В такива случаи се счита, че дисциплинарното производство е започнало с първото действие по установяване на нарушението.

По силата на чл. 229, ал. 1 от ЗМВР, дисциплинарнонаказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. Съгласно ал. 4 на чл. 237 от ППЗМВР, изслушването не е задължително, ако служителят извършил нарушението е дал писмени обяснения. В конкретния случай такива са дадени от И..

Съгласно чл. 246, ал. 1 от ППЗМВР, дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Оспорената в настоящото производство заповед е издадена при липса на мотиви. Не са посочени разпоредбите, които се считат за нарушени и доказателствата, въз основа на които е установено нарушението, следователно не е спазена предвидената в закона форма. Не е посочено точно нормативно предписание, което да задължава И. да процедира в случая по точно определен начин, спазвайки определени служебни задължения и да му предписва поведение, което да не е спазил. Извършеното от Ж. С. И. е квалифицирано от наказващия орган като дисциплинарно нарушение по чл. 224, ал. 2, т. 1, 2 и 3 от ЗМВР (неизпълнение на разпоредбите на този закон и издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители; неизпълнение на служебните задължения; неспазване на служебните правомощия) във вр. с чл. 227, ал. 1, т. 6 ППЗМВР (неупражняване на контрол над подчинени). Съгласно чл. 237, ал. 1 от ППЗМВР в тежест на органа, компетентен да наложи дисциплинарното наказание е да установи извършването на вмененото нарушение. В процесния случай, от събраните по делото доказателства, не се установяват действия и бездействия от страна на

оспорващия, които да бъдат квалифицирани като нарушения на служебната дисциплина. Дисциплинарната отговорност е вид субективна отговорност, която следва да се реализира само при доказано дисциплинарно нарушение. Съдът намира, че в конкретния случай не е доказано твърдяното от фактическа страна деяние, за да прави извод дали същото е нарушение на служебната дисциплина. С оспорения акт е прието, че извършеното от И. дисциплинарно нарушение се изразява в неупражняването на контрол по спазването на указани от прокуратурата срокове по четири броя преписки. Видно обаче от събраните по делото доказателства липсват данни преписка вх. № 4670/12 г. по описа на 01 РУП-СДВР и пр. пр. № 4992/11 г. на СРП; преписка вх. № 22400/12 г. по описа на 01 РУП-СДВР и пр. пр. № 19426/12 на СРП и преписка вх. № 17584/12 г. по описа на 01 РУП-СДВР и пр. пр. № 13476/12 г. на СРП да са били доведени до знанието на оспорващия през посочения в заповедта период, в който се твърди, че не е упражнил контрол по тях - съответно 21.06.2012 г. - 16.10.2012 г.; 02.07.2012 г. - 12.10.2012 г. и 29.05.2012 г. - 12.10.2012 г. Относно първата посочена в заповедта преписка вх. № 18802/12 г. по описа на 01 РУП-СДВР и пр. пр. № 17896/12 г. на СРП в представената по делото извадка от Информационна система „РПУ – Класифицирана информация” е посочено, че е предадена на И. на 01.11.2012 г. Едновременно с това в извадката от Информационната система е отразено, че преписката се намира във В. Т. М. от същата дата. Посочения в заповедта период, в който се твърди, че оспорващия не е упражнил контрол по спазването на указаните от прокуратурата срокове по преписката е 29.05.2012 г. - 12.11.2012 г. Може да се направи извод, че оспорващия е знаел за съществуването на преписката само 12 дни от посочения по-горе период. Същевременно видно от заповед № з-993 от 30.12.2010 г. издадена от началник на 01 РУП – СДВР, ежедневният контрол по приемането, завеждането, движението и отработването на получените заявителски материали, както и спазването на законоустановените срокове е възложено на зам. началника на 01 РУП – СДВР, а не на оспорващия.

Обжалваната заповед е издадена и в нарушение на чл. 229, ал. 2 от ЗМВР. Съгласно цитираната разпоредба при налагане на дисциплинарното наказание дисциплинарно-наказващият орган следва да се съобрази с тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. В процесния случай, така установеното задължение не е било изпълнено от дисциплинарнонаказващия орган, който, без да се мотивира с посочената преценка, е определил третото по тежест дисциплинарно наказание – „писмено предупреждение”.

Към момента на издаване на оспорената заповед 01 група от сектор „П.” - 01 РУП е била закрыта, а дисциплинарното наказание е наложено на оспорващия в качеството му на заемач длъжността началник 01 група на сектор „П.” към 01 РУП, което представлява самостоятелно основание за отмяна на заповедта.

Поради всичко изложено, настоящият съдебен състав приема, че предпоставките, предвидени в закона, за налагане на дисциплинарно наказание не са осъществени и следователно не са налице основания за

упражняване дисциплинарната власт на административния орган. Процесната заповед следва да бъде отменена като издадена при неспазване на установената форма и в нарушение на закона – отменително основание по чл. 146, т. 2 и т. 4 от АПК.

При този изход на спора заявеното от оспорващия искане за присъждане на разноски се явява основателно. Съдът следва да осъди ответника да му възстанови от бюджета си сума в размер на 410, 00 лв., от които 10, 00 лв. – за заплатената от оспорващия държавна такса и 400, 00 лв. – за заплатеното него адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 4 АПК, Административен съд – София град, Първо отделение, 42 - ри състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ж. С. И. заповед рег. № з-993 от 13.11.2012 г., издадена от началник сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ към 01 Районно управление „Полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на оспорващия е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца, на основание чл. 224, ал. 2, т. 1, 2 и 3 от ЗМВР, във връзка с чл. 227, ал. 1, т. 6 от ППЗМВР, считано от връчване на заповедта.

ОСЪЖДА Началник сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ към 01 Районно управление „Полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи да възстанови от бюджета на Столична дирекция на вътрешните работи на Ж. С. И., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] сума в размер на 410, 00 лв. (четиристотин и десет лева), представляваща направени от него разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: